

Hier de informatie van het aantal spelers dat er voor deze sketch nodig is, hun karakterbeschrijvingen en hoe het **eenvoudige** decor er uit dient te zien. En nog enkele eventuele andere bijzonderheden.

Tevens het begin van de sketch en nog een extra scène. Dit om je een indruk te geven hoe een manuscript in elkaar steekt en je te laten lezen hoe eigentijds en met hoeveel humor deze sketch is geschreven.

Peter vd Bijllaardt

**Een vrolijke sketch
voor 2 vrouwen en 3 mannen**

Deze sketch is ook verkrijgbaar voor de bezetting van 5 vrouwen...!

Tijdsduur: ca. 25 minuten

**Ja hoor, u bent
goedgekeurd...**

Door

©Peter van den Bijllaardt

KARAKTERBESCHRIJVINGEN

Martin	Dokter. Praat overdreven deftig.
Mona	Assistente van de dokter. Vrolijk type.
Jannie	Postbode. Wat domme vrouw.
Hans	Ruimtevaartmedewerker. Goeie humor.
Bep	Ambtenaar. Zelfverzekerd type.

Het TONEEL

Men leent 2 tafels en 6 stoelen van de zaalbeheerder. Een tafel wordt, zover mogelijk van de 'op- en afkomstkant' opening gezet. Een beetje schuin naar het publiek toe. Op de tafel staat een telefoon, waar van die **knoppen** aanzitten om met je secretaresse/assistente te communiceren. Er zit een kort gedraaid snoertje aan de hoorn, maar die zit niet aan en de telefoon vast! En de telefoon is ook **niet!** aangesloten! Verder ligt er op de tafel een stethoscoop, wat doktersattributen en het A-viertje met namen. Een stoel achter de tafel en een ervoor.

Aan de andere kant zet men de tafel bijna tegen het achtergordijn. Op de tafel staat net zo'n telefoon als bij de dokter. Ook deze is **niet!** aangesloten! Verder een rolagenda, schrijfgerei, het A-viertje met namen en de 3 inschrijfformulieren. Een grote fotolijst en een kunstvoorwerp. Beiden hebben een 'pijn-aan-je-ogen-krijgende' kleur. Achter de tafel staat de stoel voor Mona. Haaks op de tafel zet men de 3 andere stoelen. Netjes naast elkaar. Ervoor een klein tafeltje, waarop lekker slordig de weekbladen liggen. We hebben nu dus een '**dokterskamer**' en een '**wachtkamer**'. Ertussen zet men (als ludieke afscheiding...) een staande plantenbak.

Men draait het nummer: '**ZEG EENS AAAAAA...**' Vlak voordat Martin haar telefoongesprek begint de muziek langzaam naar UIT draaien.

Ja hoor, u bent goedgekeurd...

DOEK

Het begin...

Martin

[zit achter haar 'bureau'. Ze kan natuurlijk een kostuum aantrekken om er iets ernstiger uit te zien, maar beslist noodzakelijk is dat niet. Tenslotte heeft ze een witte doktersjas aan die open hangt. Ze is aandachtig aan het schrijven. Telefoon gaat. Martin pakt de hoorn er zo af dat gelijk iedereen kan zien dat het snoer niet vast zit. Ze kijkt er heel even met grote ogen naar en pakt daarna het uiteinde beet en drukt dat - met een uitgestreken smoelwerk - zo nonchalant mogelijk tegen het telefoontoestel aan en houdt dat het hele gesprek zo vast] Ja hallo, met dokter [al zuchtende] Hersenschil. [korte pauze] O... [korte pauze] O... [korte pauze] Nou ja, dan zit er niets anders op dan dat ik óók de psychische test bij de kandidaten afneem, hè... [korte pauze] Nee hoor, geen enkel probleem, graag gedaan. Goedemiddag. [hangt op en duwt het snoer zo achter het toestel dat het net lijkt dat alles in orde is. Ze zucht diep en gaat weer schrijven]

Mona zit vanaf het moment dat de sketch begon achter de andere tafel en vijlt nonchalant haar nagels.

Jannie

[op. Ze heeft een oubollige gebloemde jurk aan, een vloekend even oubollig vestje en een hoedje op. Haar hoedje en schoenen passen totaal niet bij de rest] Morge' [Mona kijkt Jannie met een brede glimlach aan] Ik ben hier toch bij dokter... [kijkt op een klein briefje] Hersenschil?

Mona

Klopt. *[brede grijns]* En u bent?

Jannie

Ik?... O, ik ben Jannie Schedeldeuk.

Mona

[kijkt op het A-viertje en legt haar vinger op de naam] Ja, dat klopt. U staat op mijn lijstje. U komt voor de keuring zie ik hier. [Jannie knikt heftig] Dan bent u hier goed. Gaat u daar maar zitten.

Jannie

[loopt naar de 3 stoelen en weifelt] Maakt het niet uit waar ik ga zitten?

- Mona Nee hoor, u kunt gaan zitten waar u maar wilt.
- Jannie O... Dank u. Nou... dan eh... ga ik maar hier zitten. *[gaat op de middelste stoel zitten en kijkt naar Mona. Als die terug kijkt geven ze elkaar een hele brede glimlach]*
- Mona Als u zich verveelt liggen daar weekbladen.
- Jannie O... *[pakt een Story]* O, de Story. Nou, daar hou ik niet zo van, daar staan alleen maar roddels in.
- Mona Leuk toch.
- Jannie Dat is maar hoe je iets bekijkt.
- Mona Er ligt ook een Libelle bij.
- Jannie O... Dat vind ik wel leuk. *[pakt de Libelle en bladert er wat in]*
- Hans *[op. Spijkerbroek en pull-over. Hij kijkt Jannie aan. Die wijst naar Mona]* O, moet ik daar zijn.
- Mona *[brede grijns]* Ja, u moet bij mij zijn. Uw naam graag?
- Hans Zijscheut.Hans Zijscheut.
- Mona *[kijkt op het A-viertje en legt haar vinger op de naam]* Ja, hier staat het. Meneer Ha. Zijscheut.
- Hans Die Ha staat voor Hans. En ik kom hier voor de keuring bij dokter Hersenschil. Die is er toch wel?
- Mona Ja hoor. Waarom zou die er niet zijn?
- Hans Nou, ik maak vaak mee dat dokters afwezig zijn. En dan laten hun assistenten ons eerst nog even uren in de wachtkamer wachten.
- Mona *[grijnzend]* Ja, daar zijn wachtkamers voor. Om in te wachten. *[Jannie, die het hele gesprek aandachtig heeft gevolgd knikt heftig]*
- Hans Ja, maar niet om voor niets te wachten. *[Jannie schudt heftig haar hoofd]*
- Mona Dat doet u ook niet. De dokter is aanwezig.

- Hans O, dan is het goed. Ik neem aan dat ik hier kan gaan zitten.
[gaat zitten en pakt de Story, waarin hij woest gaat zitten bladeren]
- Bep *[op. Ze is gekleed in een broekpak, laarzen en heeft een grote vilthoed op. Tot Hans]* Ben ik hier goed?
- Hans Ik heb geen idee. Waar komt u voor?
- Bep Voor de keuring.
- Hans *[beetje verbaasd]* Voor de keuring voor manager bij de firma Kreukelstein en co?
- Bep Ja, daar kom ik voor, ja.
- Jannie *[grote verraste ogen]* O, maar daar ben ik ook voor hier.
- Hans Hoeveel mensen hebben ze hier niet voor uitgenodigd? *[ze kijken alledrie vragend Mona aan]*
- Mona O, een heleboel. Er is een zeer deskundige schifting.
- Jannie Een wát?
- Hans Schifting!
- Jannie Ja, ik hoorde het wel, ik weet alleen niet wat dat is.
- Hans *[schamper tegen Bep]* En dat wil manager worden.
- Bep Die maakt geen enkele kans.
- Mona Een schifting is een soort selectie maken uit de aantal personen die voor deze functie hebben gesolliciteerd.
- Jannie O...
- Hans *[met een schampere grijns]* Ben je weer helemaal op de hoogte schat.
- Jannie *[gepikeerd]* Ik ben uw schat niet hoor.
- Mona U bent, mevrouw?

- Martin Heel goed. Zeg, Mona. Wil jij zo goed zijn om mevrouw eh... *[kijkt even op het A-viertje]* Schedeldeuk naar binnen te sturen?
- Mona Okido dokter.
- Martin Dank je. *[laat nu pas de knop los]*
- Mona *[laat ook de knop los]* Mevrouw Schedeldeuk?
- Jannie *[schrikt overdreven]* Die ben ik.
- Mona Dan mag u naar binnen gaan. De dokter verwacht u. *[Jannie staat weifelend op]* Als u *[overdreven wijzend]* voorbij die plant loopt dan ziet u het vanzelf. Dokter Hersenschil heeft de deur altijd wijdopen staan.
- Jannie O... Nou dan eh... ga ik maar hè? *[loopt naar de plant, ziet dan dat ze de Libelle nog in haar handen heeft. Ze lacht verlegen]* O, ik heb de Libelle nog in mijn handen. *[legt het blad op tafel en loopt vlug voorbij de plant]*
- Martin Ah, daar bent u. Mevrouw eh... *[kijkt even op het A-viertje]* Schedeldeuk. Wilt u zo vriendelijk zijn de deur even dicht te doen? *[als Jannie verbaasd achter zich kijkt]* Ja, doet u 'm maar even dicht, dat praat wat makkelijker. *[Jannie haalt haar schouders op en sluit de 'onzichtbare' deur]* Prima. *[Martin staat op en steekt zijn hand uit]* Ik ben dokter Hersenschil.
- Jannie *[geeft Martin een hand]* O, wat een prachtige naam.
- Martin *[korzelig]* Vindt u?

Stukje verder...

- Martin Ja, ja... *[zucht, legt de stethoscoop op tafel en gaat weer zitten]* En dan komt nu de psychische test.
- Jannie O jee...
- Martin Telt u eens tot tien?
- Jannie *[grote verbaasde ogen]* Párdon?

- Martin Gewoon even tot tien tellen. Dat is toch niet teveel gevraagd, dunkt me?
- Jannie Nou nee,... maar eh... *[diepe zucht]* Nou goed dan. Daar gaan we... 1, 3, 5, 7, 9, 10, 8, 6, 4, 2.
- Martin *[kijkt Jannie met grote verbaasde ogen aan. Kort kuchje]* Wilt u eh... dat nog 'ns doen?
- Jannie 1, 3, 5, 7, 9, 10, 8, 6, 4, 2. *[als Martin een kort blazend lachje laat horen]* Ja, u vindt dit natuurlijk vreemd.
- Martin Nou... om eh... heel eerlijk te zijn, nogal ja.
- Jannie Ik zal het u uitleggen. Het eh... zit namelijk zo... Ik, eh... *[haalt diep adem]* Hiervoor was ik postbode. Begrijpt u?
- Martin Nou, niet echt, nee.
- Jannie *[met grote ogen en zéér doordringend]* Ik was... póstbode.
- Martin Ja, dat zei u al.
- Jannie Zo liep ik mijn wijk. Eerst aan de ene kant van de straat de oneven nummers. 1, 3, 5, 7, 9. En daarna de andere kant van de straat weer terug bij de even nummers. 10, 8, 6, 4, 2. Begrijpt u 't nu?

Stukje verder...

- Martin Meer dan voldoende. *[gaat weer achter haar tafel zitten]* En dan komt nu de psychische test. Wilt u zo vriendelijk zijn even tot tien te tellen?
- Hans *[kort blazend lachje]* U maakt een grapje.
- Martin Neu, neu, geenszins. Ik zou erg graag willen dat u even tot tien telt.
- Hans O... *[weer kort blazend lachje]* Nou, goed dan... Als u er op staat. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.
- Martin *[heeft met verbazing geluisterd. Kort kuchje]* Ja, ik wil me er niet mee bemoeien, meneer Zijtak.

- Hans Zijschéut.
- Martin Ja ja. Meneer Zijschéut. Maar als ik me niet vergis telde u eh... achterstevoren.
- Hans Dat klopt... Ik kan het niet anders.
- Martin *[constatering]* U... kúnt het niet anders.
- Hans Nee... U moet namelijk weten, hiervoor heb ik aan een ruimtevaartprogramma meegewerkt. Mijn taak was het aftellen van de raketlancering. En dat doen we altijd achterstevoren. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Begrijpt u?
- Martin Aááááh... Maar nu is mij alles duidelijk. Och... zolang u maar de volgorde van de cijfers kent. *[staat op en geeft Hans een hand]* U bent goedgekeurd. U heeft de baan.

Bep is de derde die gekeurd wordt. Zij is ambtenaar en óók zij moet tot 10 tellen... De 'ambtenaren-clou' aan het eind is niet alleen verrassend maar ook geweldig origineel... Ik garandeer jullie een LACHSALVO, zoals je nog nooit eerder hebt gehoord...!